

cintra 47

Projecte d'intervenció educativa Ciutat Vella
Número extraordinari

setembre 2009

A la Memòria del Joan Lluís Casanovas

El dia 12 d'agost de 2009 quedarà gravat per sempre a la història de Cintra: El nostre estimat Joan Lluís Casanovas, ànima de l'Escola a la qual va lliurar tantes hores de la seva vida i del seu cor d'amic, ens va deixar en un dels seus llocs preferits: la muntanya. Cintra plora la seva pèrdua, amb l'esperança, però, d'haver guanyat un "AMIC PER SEMPRE!"

Missatge d'amistat de l'Equip de CINTRA

El dia 12 d'agost el Joan Lluís patia un accident a la muntanya que li costà la vida. Acabava de fer el pic de Mariola, al Pallars Sobirà, on havia gaudit del panorama immens i bell d'aquelles contrades. La muntanya, per en Joan Lluís, era un lloc significatiu de noves fites, de nous reptes, d'esforç personal i d'equip, de trobada i de bellesa.

Tota la Comunitat Educativa de Cintra estem de dol. Hem perdut una persona entusiasta, lluitadora, engrescada amb tot el que portava endavant; una persona bona que estimava tothom, atenta a cada ésser humà i sensible a les seves necessitats; una persona estimada per tots.

El Joan Lluís no deixava indiferent ningú. Arribava al cor de la gent.

Desitjariem que la petjada que tots experimentem d'ell al fons del nostre cor, la conreéssim, la féssim més profunda, per tal que ens esperoni a propagar la bondat en què creia i a esdevenir millors persones, capaces de continuar treballant per fer del nostre món una terra més justa i més digna per a tothom, tal com ell creia.

El Joan Lluís ha marxat, però ens deixa una gran herència: continuar creient en el Projecte que donà sentit a la seva vida, continuar treballant per tal que aquest Projecte vagi creixent i madurant.

Que tots els qui formem part de Cintra, esdevinguem un gran equip, com diria el Joan Lluís, un equip que té moltes lligues per guanyar encara.

Segur que la seva Nova Presència entre nosaltres ens hi ajudarà.

Anna Mascaró

Últims missatges i darreres il·lusions

El Joan Lluís se'n va anar amb el goig de la feina feta: totes les angoixes passades amb els locals de Cintra es van coronar amb el trasllat a les "cargoleres" -paraula que no se la treia de la boca en els últims temps-.

Hola: Espero i desitjo que totes i tots gaudiu d'un bon estiu ple de descans i de pau.

Avui hem fet el trasllat de Cintra. Ha quedat del tot buit, res de res. Tot el material està a les cargoleres. Cada cosa a la classe respectiva. Han vingut primer nou persones i després quatre més per fer el trasllat. Amb carretons han portat totes les caixes i mobiliari d'un lloc a l'altre.

Cada dia la nova escola fa més goig. Crec que la deixen amb cura de molts detalls. Us envio alguna fotografia per tal de fer-vos una mica de denteta i anar-vos preparant.

Dem, dimecres, porten el mobiliari nou. Ja estarà tot a punt. Encara queden algunes coses per acabar de lligar: L'escomesa de l'aigua i la llum, el servei del telèfon, la coberta que farà de teulada (mentre, que no ploqui...!!!) i les reixes que les posaran aquesta setmana. Cada nit, han posat un vigilant.

També demà, al jutjat, lliurem les claus del carrer Aurora al propietari juntament amb una paga considerable que s'ha pactat. Representa que hem arribat a un acord sense que hagi sortit cap sentència de l'Audiència. Al darrera queden 11 anys plens de bons records. Uns últims anys de molta lluita, tensions, moments difícils d'incertesa... que s'ha vist compensat per aquest bon resultat, tot esperant tenir l'escola definitiva.

Avui ha arribat el document oficial del Departament d'Educació amb la resolució "d'obertura del nou centre" la qual cosa suposa l'aprovació dels plànols.

Amb el desig d'un bon estiu i amb la satisfacció d'acabar aquest mes de juliol havent fet aquest pas important per a la nostra història, una abraçada. **Joan Lluís**

Des de Montserrat el P. Sergi d'Assís va escriure en el seu Blog

Aquest matí hem rebut una notícia molt trista: la mort del Germà Joan Lluís Casanovas, director fins l'any passat de l'escola CINTRA. Una escola del barri del Raval de Barcelona dedicada a nois i noies que han viscut situacions ben problemàtiques. Allà, un equip de professionals de categoria i voluntaris de categoria lluiten per trencar la roda de la marginació que prova d'engolir el futur d'aquests joves. I ho han aconseguit moltes vegades!

Els últims anys hem anat fent activitats que han vinculat els nostres nois amb CINTRA: partits de futbol, visites, àpats plegats, xerrades, fins un concert al barri del Raval pels 10 anys de CINTRA.

I havia anat creixent l'amistat amb el Joan Lluís, de qui us vaig parlar aquí. Feia poc, em va dir que pujaria a Montserrat uns dies per carregar piles de cara al proper curs. L'ambient de pregària i la lectura que hi feia el renovaven per tornar amb noves energies a la feina de cada dia.

El trobarem a faltar. En guardarem el record. Mirarem de seguir el seu exemple. Comptarem amb la seva pregària.

Gràcies per tot, Joan Lluís!!!

L'ànima de Cintra

Home de fe

Estimat per tots

Carta al nostre amic Joan Lluís

Estimat Joan Lluís:

T'escric una carta -que ja no llegiràs en aquest món- amb tantes llàgrimes que desenfocuen la meua visió com feia temps que no derramava. Ens has deixat en un moment tan important per a tu com per a nosaltres.

Tu vas començar, ara fa quinze anys, amb un grupat de somiadors, una de les tasques més boniques que s'han portat a terme al Raval de Barcelona: L'Escola Cintra. Des de fa més de dos anys, has estat un lluitador incansable per aconseguir solucionar un dels molts problemes que hem hagut de patir a la nostra estimada escola: els locals. Per circumstàncies que sovint afecten a edificis de Ciutat Vella, ens feien fora. Aconseguir uns nous locals dignes per als nostres nois i noies ha estat la teua gran preocupació que hem seguit de ben a prop tots els teus col·laboradors. I ara, quan els teus correus electrònics estaven plens de joia amb l'anunci de les "cargoleres" que estrenaríem al setembre, te'n vas des d'un dels teus llocs preferits: la muntanya.

Avui, et vull recordar en alguna de les teves característiques d'home lluirat als altres.

Eres, Joan Lluís, un somiador. Dels teus somnis han sortit les alegries més grans que es poden tenir treballant en el món dels exclosos. El dia que aquell marreca qui havies fet acompanyament amb la seva família durant molts anys, amb poques possibilitats de sortir-se'n, va ingressar, amb una beca, a la Universitat, gairebé no ho podies creure. Però, el somni s'havia fet realitat.

I quan un noi que ni tan sols parlava bé, et va venir a veure i a donar les gràcies perquè estava guanyant uns bons calerons en un dels millors restaurants, o aquella noia que havia esdevingut una bona perruquera perquè havies aconseguit becar-la, amb prou feines, en una bona escola de perruqueria...

Somiaves amb un claustre de professors utòpics i vocacionats, que fessin de l'Escola Cintra una família educadora model en la seva peculiar tasca personificada i ho vas aconseguir.

Somiaves amb uns bons amics i col·laboradors que t'ajudessin en la gestió tan complicada en alguns moments, i ho vas tenir al teu abast, com a fruit de la teua constància.

Somiaves un grup de voluntaris que complementessin la tasca dels professors acompanyant les famílies, i els vas formar com una comunitat que estima, i s'estima i que ens sentim orfes en aquest moment.

A La Vanguardia una notícia anònima: "Mor un excursionista al Pallars Sobirà" ... Al Raval de Barcelona no es parlarà pas "d'un excursionista", sinó de tu, el nostre estimat Joan Lluís, qui, amb un somriure serè i amb una il·lusió juvenilsca incansable, has estat caminant dia rere dia pels carrerons d'Aurora i Carretes contemplat pas a pas, les obres d'unes cargoleres, que els teus ulls ja no veurien, plenes de nois i noies pels quals has donat quinze anys de la teua vida.

La muntanya era el teu lloc de descans i de contemplació. I ha estat a la muntanya on has trobat el Déu de la vida que tant has estimat en la persona dels més pobres i marginats.

Amic i germà Joan Lluís, no deixis de vetllar des del cel per aquesta Escola que no sabem veure sense la teua presència.

(Publicat a Catalunya Cristiana per Diqui Molina)

S'ha dit de Joan Lluís:

Marisa ha dit...

No vaig conèixer personalment en Joan Lluís Casanovas però havia sentit a parlar del que estava fent a Cintra. Com diu l'Aleix, devia ser una persona molt acollidora i que comunicava esperança i alegria. Gràcies a persones com el Joan Lluís la realitat va canviant i Déu es fa present. Segur que el seu esperit continuarà animant el seu equip i el projecte.

Núria ha dit...

Un home bo i entregat als altres. Mancarà la seva força. És trist perdre un company i un bon amic.

Ànims i endavant.

Laura ha dit...

Vaig tenir la sort de conèixer en Joan Lluís en una visita a Cintra per Nadal amb un grup de joves, segur que ho recordes. Sí, és una notícia ben trista i que no sortirà a primera plana dels diaris, com sortiria de ben segur la mort d'un famós que no ha destacat per la seva entrega als altres, sinó per dir quatre bajanades en programes escombraria.

Maria Pinós ha dit...

Joan Lluís, Ens has deixat, però el teu record quedarà viu entre nosaltres. Has deixat una petjada molt fonda que mai podrem oblidar. La teua senzilla et feia molt proper a tothom. Sabies en tot moment donar una paraula de consol a qui estava trist, i compartir l'alegria amb qui estava content. Has sigut per tots nosaltres un model a seguir, i una fita a aconseguir. Que el missatge que ens has ensenyat estigui molt present i sempre el portem dins nostre.

Et recordarem sempre!!!!!!!!!!!!

En dos años que te he conocido, me hubiera gustado conocerte más. ¡Te quiero! Estés aquí o no estés, tú a mi lado siempre estás. Que descanses en paz. Coral

Paraules de comiat dels alumnes

Joan Lluís, quiero que sepas que tú siempre has estado allí cuando yo necesitaba, y ahora te lo agradezco, porque, gracias a ti he cambiado, y nunca te olvidaré, porque siempre has sido un padre para mí.
Antonio

Joan Lluís es el mejor. Los mejores siempre se van los primeros

Un dia vaig conèixer una persona molt especial. Encara que hagi marxat a un altre lloc amb un somriure, et portaré al meu cor.

Sempre et trobarem a faltar. Era molt simpàtic. Malgrat tot, ens ha deixat l'escola nova, perquè l'aprofitem. Per a mi ja ets el meu amic, el meu company i mai t'oblidaré. Jo no sabia que et coneixia, però et vaig conèixer. Ets el millor director.
Francis

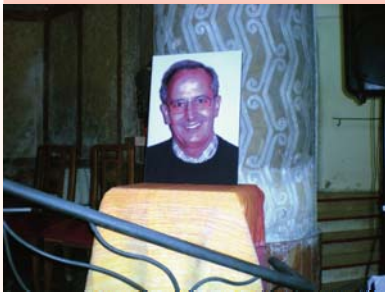
¡Son tantas las cosas por las que agradecete y tantas las gracias que me faltaba por darte!

Te echaré de menos y siempre estarás en mi mente cuando en el futuro me vaya todo bien. Me acordaré de ti siempre. ¡GRACIAS POR TODO!

Hola, pues decirte que desde el cielo mires la nueva escuela que has hecho. Si la ves, debes de estar muy orgulloso porque tu sueño era que todos los chicos y chicas que estamos aquí seamos fuertes y seguir adelante sin caerse. En cualquier problema que tenga sé que se tiene que salir adelante. Sí, ok!

Eras el mejor y siempre lo serás. Bueno, aunque te vayas, siempre te tendremos en el recuerdo.

Eucaristia en record i homenatge a Joan Lluís Casanovas

El 30 d'octubre, a la parròquia del Carme, on cada diumenge participava el nostre estimat Joan Lluís, es va celebrar una Eucaristia amb l'assistència massiva de tots els familiars, Germans de la Salle, amics i coneguts i, especialment, tots els que formem la família de Cintra. Un veritable homenatge que va posar de manifest tot el que, durant la seva vida, va fer en Joan Lluís a favor dels germans.

Va presidir la celebració l'Abad de Montserrat, Josep M. Soler, i van concelebrar una gran quantitat de sacerdots de la Diòcesi i representants de la URC (Unió de Religiosos de Catalunya). També vam comptar amb la presència d'autoritats civils: el Conseller d'Educació, Sr. Ernest Maragall, i la Regidora del Districte de Ciutat Vella, Srta. Itziar González.

La participació dels alumnes i exalumnes de Cintra va ser també molt bona i els hem de felicitar per la seva conducta i l'amor i l'agraïment que van mostrar, al qui va ser el seu Director durant molts anys i al qui estimaven entranyablement.

Amb aquest acte, el nostre dol ha rebut un consol i una esperança gran.

